

Специјани изасланик председника Србије за решавање питања несталих са Хрватском, Веран Матић изјавио је да је, када је клекнуо у Вуковару, знао да мора да уради нешто препознатљиво јер су се "речи извињења већ помало излизале".

"У Вуковару се у једном дану одаје пошта српским, у другом хрватским жртвама. Ја сам отишао на Овчару са венцем на коме пише да је од специјалног изасланика председника Србије. Тамо сам осетио потребу да урадим нешто више и клекнуо сам на једну ногу са идејом да назначим важност свега онога што се тренутно догађа у Хрватској", рекао је Матић за нови број недељника Време.

На питање да ли је то био спонтан гест, он је рекао: "Ја сам знао да морам нешто више да урадим, нешто што је препознатљиво".

"Нисам хтео да глумим (Вилија) Бранта, већ сам веровао да ће мој гест бити асоцијација

на његов гест, па ће људи препознати моју поруку без великих речи, јер су се речи извињена већ помало излизале, Искрено, нисам очекивао такву реакцију у Хрватској и Србији. Интересантно је да медији из Србије нису били присутни", рекао је Матић.

Говорећи о политичким приликама у Србији, он је рекао да је стално има утисак да опозиција чека на некакво велико решење које ће се десити у једном дану, преко ноћи.

"Од победе на локалним изборима у Србији 1996. до промене 5. октобра (2000. године) прошло је четири године, сетите се шта је све направљено за то време", рекао је Матић.

Он је додао да се до промена долази "стрпљиво, малим, добро промишљеним потезима, који прво треба да оснаже неки покрет или партију да би могла да заузме одговарајући политички простор".

"У Србији влада ужасавајућа нервоза, јер су људи већ једном обавили ту промену", навео је Матић.

(Бета, Н1)